

حساس تر از همیشه برای افندی و مظلومی

جدول و آن هم در تهران. پس از ضربه‌های بر باد رفته آرش برهانی، محسن یوسفی و مجتبی جباری. فرار سیدن دقیقه ۸۵. تعلق پژمان منتظری. ضربه احمد حسن زاده از راه دور و شکست! دومین لغزش هفته بعد رخ داد. با سفر به شیراز. برابر فجر سپاسی. برابر تیم شانزدهم جدول. فرار سیدن دقیق کابوس زده پایانی. این بار در دقیقه ۸۳. تکرار قصه مس. پاس هوشمندانه سید محمدرضا حسینی به رجب زاده. ضربه زمینی رجب زاده از پشت محوطه جریمه. ضربه طوفانی. باز شدن دروازه رحمتی. دومین شکست متوالی یعنی سقوط برابر تیم‌های شانزدهم و هفدهم. جمله محمود یآوری «به هر حال مادو گل مان را روی زمین زدیم. استقلال می‌خواست مستقیم بازی کند و ماراه بازی شان را بستیم» جنبه فنی هم داشت.

آمار استقلال در پایان هفته بیست و دو چه بود؟ ۲۲ گل خورده. چهار گل بیشتر از سپاهان که سید مهدی رحمتی و عقیلی را از دست داده، که ظاهر ادفاعش نزول کرده بود. ۲۲ گل یعنی همان تعداد گلی که صبا قم - تیمی شکل گرفته با داستان خالی در مقایسه با حریفان - دریافت کرده بود. یک گل بیشتر از ملوان بندرانزلی - تیم قرار گرفته در منگنه مالی. این که مهاجمان استقلال ۳۵ گل زده‌اند نوید بخش به نظر می‌رسید ولی آنها فقط پنج گل بیشتر از نفت تهران - باز هم تیم بسته شده‌ای با داستان خالی تر از آبی پوشها - به ثمر رسانده‌اند. این که تعداد شکست‌های استقلال صدر نشین - پنج باخت - یک باخت کمتر از راه آهن قعر نشین است به خودی خود نیشدار بود. این اتفاقات خشم اعتراض و راه به سکوها باز گرداند. تکرار همان



راه زمین تمرین نمی‌گذارد» دور از انتظار بود.

شکستن حرمت مربی نه حرفه‌ای است و نه اخلاقی، آنهم مربی تیم بزرگی مثل استقلال. آن هم مظلومی که فرزند استقلال است. ماندن جباری در وجه فنی اجتناب ناپذیر بود ولی خواه ناخواه به مظلومی و نتیجتاً تیم هم ضربه زد. با جباری تمام و کمال در یافتیم در عصر باز یکن سالاری بسر می‌بریم.

به نظر می‌رسد بخشی از افت تیم استقلال در نیم فصل دوم دلایل روانی داشته باشد. به تیم که نگاه می‌کنیم و به نظر می‌رسد باز یکنان عطش پیروزی و انگیزه‌شان را در مقایسه با نیم فصل نخست از دست داده‌اند.

در حالی که مدیر تیم در موارد پر شماری از موضع بالا به حریفان لیگ برتر نگر نیست و در پاره‌ای مواقع حریفان را کوچک شمرد. نمی‌دانیم باز یکنان استقلال متکبران نیم فصل دوم را آغاز کرده‌اند یا خیر اما حقیر شمردن حریفان معمولاً تاثیر منفی بر تیم می‌گذارد و تیم‌های مقابل را جنگجو تر می‌کند.

یکی از حلقه‌های مفقوده استقلال نداشتن مدیر پت رسانه‌ای است. برخی از مشکلات داخلی استقلال به جای حل شدن درون باشگاه در رسانه‌ها مطرح شدند، آنهم با آب و تاب. مثل ماجرای حسین فرزانی و حنیف عمران زاده و سپس دخالت منصور پور حیدری. مثل مجادله‌های بی پایان حسن روشن با مدیر باشگاه. مثل ماجرای رجبی و تیم‌های پایه. مثل مصاحبه‌های مظلومی در باب وداع در پایان فصل. مثل خیلی چیزهای دیگر. همه اینها باز یکنان را خواه ناخواه تحت تاثیر قرار می‌دهند حتی عملکرد مربیان و البته همین طور رویکرد طر فداران را.

جدایی فرهاد مجیدی و مصدومیت باز یکنان از دیگر دلایل افت استقلال است. رفتن فرهاد مجیدی در نیمه راه در اوج اقتدارش برای تیم هنوز در حاله‌ای از ابهام قرار دارد و پرسش‌ها در این زمینه بی پاسخ مانده‌اند. معمایی که شاید بعداً حل شود. بار رفتن او میلاد میداودی زو جش را گم کرد. ترکیب میداودی و آرش برهانی می‌تواند پاسخگو باشد ولی آن دو هنوز بدل به یک زوج نشده‌اند.

بعد از جدایی مجیدی و مصدومیت میداودی و مصدومیت آندو تیموریان از راه رسیدند. بیش از آن خسرو حیدری هم مصدوم شده بود. استفاده از خسرو حیدری در حالی که هنوز مصدومیتش کاملاً بر طرف نشده بود اشتباهی نابخشودنی بشمار می‌رفت.

اولین لغزش اساسی استقلال برابر مس بروز کرد، برابر تیم هفدهم

پنج شنبه این هفته استقلال و پرسپولیس پنجمین دربی سال ۹۰ خود را در حالی برگزار می‌کنند که در چهار دربی گذشته این سال آبی پوشان در سه بازی پیروز شدند و یک بازی هم مساوی به پایان رسید. این اولین بازی دنیزلی و استقلال پس از پنج سال است. افندی در آخرین بازی خود برابر آبی پوشان مقابل مرفاوی صف آرای کرد و این تیم را شکست داد تا خاطره‌ای خوب از خود در ذهن هواداران پرسپولیس به جای بگذارد.

بازی‌های دو تیم در نیم فصل دوم فراز و نشیب‌های زیادی داشت و نتایج این دو تیم گویای وضعیت آنهاست. البته دربی شرایط خاص خود را می‌طلبد و موقعیت دو تیم در جدول رده بندی تاثیری در آن ندارد.

برای پرسپولیس نتیجه دربی از اهمیت خاصی برخوردار است ولی از آنجایی که آنها امسال همه چیز را از دست داده‌اند شاید چندان هم ناراحت نشوند اگر در این بازی هم بازنده باشند به همین دلیل طبیعی است یک بازی انتحاری به نمایش بگذارند که در این صورت امکان گل خوردن سرخپوشان هم افزایش می‌یابد.

در طرف مقابل استقلال که در کورس قهرمانی است روی این سه امتیاز حساب ویژه‌ای باز کرده و به خوبی می‌داند اگر در این بازی هم بازنده شود از کورس مدعیان عقب مانده و چه بسا یک سال دیگر در حسرت قهرمانی بماند. آبی پوشان در نیم فصل دوم نتایج چندان خوبی کسب نکردند و فاصله امتیازی خود را با تعقیب کنندگان نشان به حداقل رساندند و چه بسا اکنون در تعقیب تیم دیگری باشد. (این مطلب قبل از بازی استقلال برابر تراکتور سازی نوشته شده است.)

افت در نیم فصل دوم لیگ برتر عوامل زیادی دارد که از جمله آن می‌توان به مصاحبه‌های مجتبی جباری، که حواشی زیادی را در رسانه‌ها برای این تیم ایجاد کرد و همچنین جدایی فرهاد مجیدی اشاره کرد.

این که مجتبی جباری در بهترین فصل زندگی حرفه‌ای خود و پس از بدل شدن به یک ستاره در گریر حاشیه شد نمونه فقدان مدیریت رسانه‌ای بود. درگیری با جاسم کرار حین بازی و مصاحبه غیر منتظره اش پس از دیدار با حمله‌های تند و طوفانی خیلی چیزها را زیر سؤال برد. او به تحقیر مربی و مردان فنی باشگاه پرداخت. بر زبان آوردن این که «ما بازی را بریدیم اما هیچ برنامه‌ای نداشتیم» یا «می‌توانید به تمرین‌های ما بیایید و ببینید سر مربی ما در طول زمان تمرین فقط روی نیمکت نشسته است و حتی یک قدم هم پایش

